

Kúria ítélete

Az ügy száma: Bfv.III.356/2018/7.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Székely Ákos, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Márki Zoltán, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2018. szeptember 25.
Az ügy tárgya: embercsempészés büntette
Terhelt(ek): I. rendű
Első fok: Mátészalkai Járásbíróság, 11.B.143/2016/9., ítélet, tárgyalás,
2016. június 23.
Másodfok: Nyíregyházi Törvényszék, 3.Bf.715/2016/10., ítélet, nyilvános ülés,
2017. március 28.
Az indítvány előterjesztője: I. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

Az embercsempészés büntette miatt I. rendű és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Mátészalkai Járásbíróság 11.B.143/2016/9. számú és a Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.715/2016/10. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében akként változtatja meg, hogy az I. rendű terhelt cselekményét embercsempészés előkészülete vétségének [Btk. 353. § (4) bekezdés] minősíti, a vele szemben kiszabott szabadságvesztést 2 (kettő) évre enyhíti, melynek végrehajtási fokozata fogház, a büntetés halmazati jellegére utalást mellőzi.

Egyebekben a megtámadott határozatot az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Mátészalkai Járásbíróság a 2016. június 23-án kelt 11.B.143/2016/9. számú ítéletével I. rendű terheltet 17 rendbeli csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, valamint (2) bekezdés b) pont bc) alpont] mint társtettesként mondta ki bűnösnek, és ezért halmazati büntetésül 1 évi szabadságvesztésre és 1 évi közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és abból a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Az I. rendű terhelttől lefoglalt 1.500 euróra vagyoneklobzást rendelt el. Ugyanakkor az I. rendű terheltet az ellene 2 rendbeli embercsempészés büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

- [2] Az I. rendű terhelt tekintetében kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Nyíregyházi Törvényszék a 2017. március 28-án kihirdetett 3.Bf.715/2016/10. számú ítéletével az I. rendű terhelt cselekményeit 2 rendbeli embercsempészség büntettének [Btk. 353. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont] minősítette, a szabadságvesztésének tartamát 3 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltást pedig 4 évre felemelte. A 2 rendbeli embercsempészség büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alóli felmentésre vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyebekben azonban az elsőfokú ítéletet e terhelt tekintetében helybenhagyta.
- [3] A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege szerint 2015 augusztusában nagyszámú menekült tartózkodott. E személyek között volt 17 külföldi állampolgár, köztük három gyermekkorú is, akik korábban illegálisan érkeztek az ország területére. Az említett csoport tagjai 2015. augusztus 28-án 22 óra körül, közvetítőkön keresztül léptek kapcsolatba I. rendű és II. rendű terheltekkel oly módon, hogy az egyik közvetítő megmutatta nekik a terheltek által használt kis-tehergépkocsit, mint azt a gépjárművet, amivel őket külföldre fogják szállítani. Ezt követően a 17 állampolgár a gépkocsihoz ment, és - a terheltek jelenlétében - beszálltak a kisteherautó rakterébe. A terheltek összesen 1.500 euró készpénzben részesültek a szállításért, amit az I. rendű terhelt a zoknijában rejtett el.
- [4] A terheltek a 17 állampolgár fuvarozásának vállalásakor tudtak arról, hogy az általuk szállítandó személyek engedély nélkül, jogellenesen tartózkodnak az országban, és hogy külföldre érvényes úti okmányok nélkül kívánnak eljutni. A szállításukért átvett 1.500 euró a 17 külföldi állampolgár szállításának ellenértékeként került a terheltek részére kifizetésre.
- [5] A terheltek a járművel az autópályán indultak el, melyet a II. rendű terhelt vezetett. A járműben lévő egyik személy a telefonján lévő GPS-szel észlelte, hogy ellenkező irányban haladnak, és rákérdezett a terheltektől az útirányra, mire a terheltek elmutogatták nekik, hogy egy másik országon keresztül fognak menni. Ezután a terheltek tovább haladtak az autópályán irányába.
- [6] A terheltek 2015. augusztus 29-én hajnalban, egy erdős területen lévő kereszteződésnél megálltak, és a külföldi állampolgárokat távozásra szólították fel, akik azonban nem voltak hajlandók kiszállni, ezért a terheltek tovább hajtottak. Hajnali 3 óra körül ismét lehajtottak az autópályáról, és ismét megálltak azért, hogy ott a személyeket kiszállítsák. Ekkor azt közölték velük, hogy onnan 7 km-re van a város, menjenek gyalog tovább.
- [7] Ekkor közlekedett arra gépkocsival az 1. és 2. számú tanú, akiktől a II. rendű terhelt segítséget kért azzal, hogy vagy vigyék tovább a külföldi állampolgárokat, vagy értesítsék a rendőrséget. Ekkor a kisbuszból a személyek is kiszálltak és a másik gépkocsihoz mentek, a tanúk azonban elhajtottak, és a rendőrségen bejelentést tettek.
- [8] A terheltek a kisteherautóban oly módon szállították a 17 külföldi állampolgárt - köztük a három gyermekkorút -, hogy annak rakterében sem ülések, sem biztonsági berendezések nem voltak; ott a személyek a jármű 2,7 méter hosszú és 1,5 méter széles, 1,3 méter magas, 5,26 m³ térfogatú rakterében zsúfoltan voltak elhelyezve, egymáson „több rétegben” ültek, feküdtek. A raktér szellőztetése nem volt megfelelő, egyrészt a szállított személyek nagy száma miatt, másrészt pedig az ablakok a raktér szellőztetésére lettek tervezve. A raktér belmagassága nem tette lehetővé a szállított személyek számára a felállást, az egymást fedve elhelyezkedés jelentősen korlátozta, az alulra szorult személyeknél teljességgel meg is akadályozta a járművön belüli helyváltogatást. E kényszer-testhelyzetek már rövid idő elteltével perifériás keringésromláshoz, a végtagok fájdalmassá válásához, zsibbadásos panaszokhoz vezethettek, a légmozgásra kedvezőtlenül hatottak. Ezért a migráns személyeknek ezek a szállítási körülmények jelentős testi és lelki gyötrelmet okoztak.

II.

- [9] A jogerős ítélet ellen az I. rendű terhelt védője az annak előterjesztésekor hatályos 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 416. § (1) bekezdés b) pontjára alapítva terjesztett elő

felülvizsgálati indítványt, melyben a terhelt cselekményének embercsempészség előkészülete vétségeként való minősítését, és büntetésének enyhítését kérte.

- [10] Indokai szerint az embercsempészség tényállási elemei közül a vagyoni haszonszerzés ugyan megvalósult, mert az I. rendű terhelt pénzt vett át azzal a szándékkal, hogy társával együttműködve a állampolgárokat átjuttatják a határon; a jogerős ítéletben megállapított tényállásból azonban az következik, hogy magatartásukkal nem kívánták a vállalt feladatot teljesíteni. Következésképp az I. rendű terhelt terhére csak az embercsempészség előkészületének vétsége állapítható meg, és azzal összefüggésben a jogerős ítéletben kiszabott büntetés is enyhítésre szorul.
- [11] A védő utalt arra, hogy a Kúria II. rendű terhelt tekintetében már ilyen tartalmú döntést hozott a 2018. március 6-án kelt Bfv.III.1.467/2017/6. számú ítéletében.
- [12] A Legfőbb Ügyészség a BF.374/2018/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaposnak tartotta, és a jogerős ítélet megváltoztatására, valamint az I. rendű terhelt cselekményének embercsempészség előkészülete vétségeként [Btk. 353. § (4) bekezdés] való minősítésére, büntetésének enyhítésére, és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fogházban való meghatározására tett indítványt.
- [13] Mindezek indokául az ügyész is utalt a Kúria Bfv.III.1.467/2017/6. számú ítéletére, mely szerint az irányadó tényállás alapján kétséget kizáróan az állapítható meg, hogy amikor a külföldi állampolgárok a pénzt átadták, a II. rendű terheltnek embercsempészségi szándéka volt, társával együtt az elkövetésre vállalkozott. Az események további folyamán azonban sem a terhelt ilyen szándékára, sem az attól való elállásra nem lehet következtetésre vonni.
- [14] Mindezek - az ügyészi álláspont szerint - irányadók az I. rendű terhelt esetében is, mert a jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a két terhelt elkövetési magatartása teljes mértékben megegyezik.
- [15] A Kúria a 2018. március 9-én kelt Bfv.III.356/2018/3. számú végzésével I. rendű terhelttel szemben a jogerős ítéletben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztette.

III.

- [16] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 660. § (1) bekezdése tanácsúlően bírálta el.
- [17] A felülvizsgálati indítvány alapos.
- [18] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ítélettel szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. E jogorvoslati mód kizárólag a Be. 649. § (1)-(5) bekezdésében megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.
- [19] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján valóban felülvizgálatnak van helye, ha a bíróság jogerős ítéletében a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.
- [20] Az elsőfokú bíróság az I. rendű terheltet felmentette a vele szemben embercsempészség büntette miatt emelt vád alól, és ahhoz jogi indokolást fűzött (elsőfokú ítélet 14-15. oldal); ezzel szemben - más jellegű bűncselekmény miatt - a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapította. A másodfokú bíróság ez utóbbit minősítette - ugyancsak részletes jogi indokolás mellett (másodfokú ítélet 9-10. oldal) - ismét (2 rendbeli) embercsempészség büntetteként, az elsőfokú ítéletben írt felmentő rendelkezést pedig mellőzte.
- [21] Ez az I. rendű terhelt esetében is felvetette a tettazonosság vizsgálatának szükségességét. Amennyiben ugyanis az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el, és olyan tények alapján állapította meg a terhelt bűnösségét, amelyek a vádiratban nem szerepeltek, a másodfokú eljárásban - e tekintetben - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének, s az eljárás megszüntetésének lett volna helye [1998. évi XIX. törvény - korábbi Be. - 373. § (1) bekezdés I. pont c) alpont]. Továbbá a vád tárgyává tett tényeken alapuló embercsempészség tekintetében a terhelt felmentésének a

büntetőjogi felelősség megállapítására történt megváltoztatása a korábbi Be. 386. § (1) bekezdés a) pontja alapján megnyitotta volna a másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét. Ez pedig azt is jelenti, hogy a jogorvoslati nyilatkozatok beszerzése nélkül a másodfokú ítélet nem lenne jogerős, és így felülvizsgálatnak sem lenne helye ellene, azonban a harmadfokú eljárás lehetőségét utólag biztosítani kellene (BH 2014.11.).

- [22] A Kúria azonban megállapította, hogy a gyökeresen eltérő minősítések ellenére tettazonosságról van szó; ezért az elsőfokú bíróság nem járt el törvényes vád hiányában, és a másodfokú bíróság sem tévedett, amikor ugyanazt a cselekményt minősítette eltérően, és az elsőfokú bíróság saját álláspontjához képest is tartalmatlan, s ekként téves felmentő rendelkezést mellőzte.
- [23] A terhelteknek a vád tárgyává tett magatartásának a külvilágban megvalósult részét - a lényegét illetően - a vádirat, valamint az első- és a másodfokú ítélet is egyezően írja le. A vádirat emellett tartalmazza azt is, hogy a terheltek anyagi ellenszolgáltatás ellenében hajtották végre cselekményüket; tartalmazza tehát a vád a haszonszerzésre irányuló szándékot is. Ezért az elsőfokú bíróság csak annyiban tért el a vádirattól, hogy az ott leírt terhelti magatartást - azonos célzat mellett - színleltnek, tévedésbe ejtésnek ítélte meg; ezzel azonban a tettazonosság körén belül maradt, ugyanazt a terhelti magatartást értékelte. Ebben az esetben viszont felmentő rendelkezést saját álláspontjához képest sem kellett volna hoznia, mivel csupán ugyanazt a cselekményt, ugyanazon ténybeliséget minősítette az ügyészség álláspontjától eltérően.
- [24] Következésképp a másodfokú bíróság - eljárásjogilag - nem tévedett; helyesen járt el, amikor nem a felmentő rendelkezést változtatta meg, hanem a terhelt (ugyanazon) cselekményét minősítette másképp, a felmentő rendelkezést pedig mellőzte. Ekként a harmadfokú eljárás lehetősége nem nyílt meg, a másodfokú ítélet pedig a kihirdetésekor jogerőre emelkedett [korábbi Be. 588. § (3) bekezdés a) pont]. Ezzel jelen ügyben a felülvizsgálat általános feltétele is megvalósult.
- [25] A Kúria előjáróban e helyütt is utal arra, hogy jelen ügyben az elsőfokú ítéletben megállapított csalás megvalósulása már csak azért sem merülhet fel, mert a terheltek anyagi ellenszolgáltatás ellenében bűncselekmény elkövetésére vállalkoztak, a migránsok pedig ennek elkövetése érdekében fizettek - ellenértéket - a részükre. Ekként az elkövetés során „egy oldalon álltak”, egymás közti viszonyuk, anyagi érdekeik a törvény által nem védett. Az elsőfokú bíróság álláspontja oda vezetne, hogy aki bűncselekmény elkövetésére pénzért, színlag vállalkozik, de azt nem teljesíti (azaz az elvállalt bűncselekményt nem követi el), utóbb a rábírást megkísérlő személy sérelmére elkövetett csalás miatt elmarasztható lenne.
- [26] Ugyancsak rámutat a Kúria arra is, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság tévedett, amikor a terhelt cselekményét halmazatként minősítette. Az elsőfokú bíróság elvi szinten is tévesen rögzítette, hogy a csalás annyi rendbeli, ahány személy megtévesztése által a kár bekövetkezett (elsőfokú ítélet 15. oldal harmadik bekezdés). Ezzel szemben a csalás vagyon elleni bűncselekmény, ekként rendbelisége a sértettek - a megtévesztés folytán kárt szenvedett személyek - számára igazodik. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból a károsultak személye nem állapítható meg, az egyes sértetteket ért kár az ítéletből egyáltalán nem tűnik ki, de az összesített kárösszeg is csak a jogi indokolásban szerepel (elsőfokú ítélet 15. oldal harmadik bekezdés). Mindazonáltal nyilvánvaló, hogy a három gyermekkorú állampolgár személyével szemben sem a megtévesztés, sem a károsodás fogalmilag nem valósulhatott meg, azt pedig a tényállás nem tartalmazza, hogy a csoport által a szállításért egy összegben fizetett 1.500 euró kinek, vagy kiknek a tulajdonát képezte.
- [27] Ugyancsak nem tűnik ki az ítéletből az üzletszerű elkövetés minősítésének alapja, hiszen a tényállás nem tartalmazza, hogy az I. rendű terhelt más alkalommal is szándékozott vagyon elleni bűncselekmények elkövetése útján anyagi haszonhoz jutni. Több személy ugyanazon alkalommal való, egyszeri megkárosítása önmagában a rendszeres haszonszerzésre törekvést fogalmilag nem alapozhatja meg.
- [28] Az embercsempészség tekintetében is téves azonban a halmazatként való minősítés. Bár az ekkénti (a vádirattal egyébként megegyező) minősítésre a másodfokú ítélet sem tartalmaz jogi indokolást, a

másodfokú ítélet 9. oldal utolsó bekezdéséből mégis az tűnik ki, miszerint annak alapja az, hogy a terheltek a határ átlépésével kívánták a migránsokat eljuttatni. Több államhatár tiltott átlépésének rövid időn belül való többszöri segítése azonban eleve nem eredményez halmazatot, és az embercsempészség bünteténél a folytatólagos elkövetés - az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén - az azonos sértett sérelmére elkövetés hiányában is megállapítható (BH 2008.319.). Halmazat megállapítása azonban fel sem merülhet pusztán azon az alapon, hogy az elkövető több államhatár engedély nélküli átlépéséhez ígért segítséget, vagy szándékozott segítséget nyújtani.

- [29] A cselekmény jogerős ítéleti minősítését ért támadás kapcsán az eldöntendő jogkérdés az volt, hogy a jogerős ítéleti tényállásból az embercsempészség büntette - vagy más bűncselekmény - törvényi tényállása kitűnik-e. Olyan törvényi tényállás kimerítése ugyanis nem róható a terheltekre, ami mögött történeti tényállás nincsen; ítéleti jogkövetkeztetés csak ténybeli alapon vonható.
- [30] A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozatban megállapított tényállás, az eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 650. § (2) bekezdés, Be. 659. § (1) bekezdés]. Az irányadó tényálláshoz tartoznak mindazok a történeti tények, amelyek a felülvizsgált ítéletben megállapításra kerültek, függetlenül attól, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán esetlegesen nem a történeti tényállásban kerültek leírásra, hanem az indokolás más részében, így a bizonyítékok értékelése vagy a jogi indokolás körében (BH 2016.163.III., BH 2006.392.). Az is nyilvánvaló azonban, hogy a tényállás része csak ténymegállapítás lehet; ekként nem része a ténymegállapításnak, amikor a bíróság indokolásában bizonyíték tartalmát idézi, vagy jogi értékelést végez.
- [31] Ezért nem tekinthető ténymegállapításnak és ekként a történeti tényállás részének, amikor a másodfokú bíróság ítélete 10. oldal első bekezdésében - a minősítés indokolásának körében, a tényállásban leírt magatartást értékelve - azt elemezte, hogy a terheltek eredeti (embercsempészségi) szándéka a főváros elhagyása után, az akkor felmerült technikai-szervezési nehézségek folytán változott meg, és ennek - lényegében találgatással - néhány elméletileg lehetséges okát is felvetette. Ezzel szemben a történeti tényállásból sem a szándékváltás ténybeli alapja, sem a szándékváltás oka - megállapításként - nem tűnik ki.
- [32] Az is csupán a másodfokú bíróság jogi értékelésének része, nem pedig ténymegállapítás, hogy a terheltek tevékenysége a szervezett embercsempészséghez kapcsolódott (másodfokú ítélet 9. oldal negyedik bekezdés). Az arra való hivatkozás, hogy a terheltek egy ismeretlen személy megbízásából indultak el az útra, ellentétes az irányadó tényállással, miszerint a migránsok léptek kapcsolatba - közvetítők útján - a terheltekkel, és maguk adták a megbízást, valamint fizették ki a szállítás ellenértékét a terhelteknek. Mindazonáltal a hivatkozott következtetésre - önmagában - egyik megállapítás sem adna alapot; így a terheltek magatartásának a szervezett embercsempészséghez való kapcsolódására az irányadó tényállásban nincs adat.
- [33] Mind az első-, mind a másodfokú bíróság érdemben, tényként csupán azt rögzítette, hogy a terheltek pénzért vállalkoztak a migránsok szállítására, azonban azt követően ténylegesen az ellenkező irányba haladtak velük, majd kiharcolták őket a gépkocsiból, vállalt feladatukat nem teljesítve. Ebből sem az nem tűnik ki, hogy a terhelteknek már eredetileg sem állt szándékukban a migránsok szállítása (ilyen megállapítást az elsőfokú bíróság sem tett), sem pedig az, hogy az ugyan eredetileg a szándékukban állt, de e szándék utóbb - valamilyen külső körülmény hatására - megváltozott. Nincs tehát a jogerős ítéleti tényállásban a szándéktól elállásra vonatkozó ténymegállapítás sem.
- [34] Az irányadó tényállásból az alábbi büntetőjogilag jelentős tények tűnnek ki:
- van egy 17 tagú migráncsoport, akik illegálisan Magyarországra érkeztek, és itt tartózkodnak,
 - az I. rendű terheltek (és társa) pénzért vállalkozik a csoport szállítására,
 - sor kerül a migránsok gépkocsiba szállására és utaztatására,
 - az utaztatási tevékenység nem célozza a határ átlépését, és
 - a terheltek végül a migránsokat sorsukra hagyták.

- [35] Ha a magatartás egészére vonatkozó szándékra nem lehet következtetést vonni, addig lehet a szándék meglétét megállapítani, amíg annak ténybeli alapja kitűnik. Jelen esetben az irányadó tényállásból kétséget kizáróan az állapítható meg, hogy az I. rendű terheltek embercsempészési szándéka volt akkor, amikor a migránsok átadták a pénzt, ő pedig - társával együtt - az elkövetésre vállalkozott. Az események további folyamán ugyanakkor a terheltek ilyen szándékára nem lehet következtetést vonni, azonban az attól való elállásra sem. Kétségtelen az is, hogy a terheltek a jogvéde érdeket végül közvetlenül nem támadták, mivel a migránsokat - a határ megközelítése nélkül - „szélnek eresztették”.
- [36] A Btk. 11. § (1) bekezdése szerint, ha e törvény külön elrendeli, előkészület miatt büntetendő, aki a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételeket biztosítja, az elkövetésre felhív, ajánlkozik, vállalkozik, vagy a közös elkövetésben megállapodik. A 2015. augusztus 29-én hatályos Btk. 353. § (4) bekezdése az embercsempészés előkészületét - vétségként - büntetni rendelte. Az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelte az embercsempészésre ajánlkozott, vállalkozott, ezzel az említett bűncselekményt valószínűsítette meg. Kétségtelen, hogy ún. „sajátképi” bűncselekmény esetében, ha annak az előkészülete is büntetendő, nagy az átfedés lehetősége; jelen ügyben azonban az irányadó tényállásból jogkövetkeztetés csak az előkészület megvalósulására vonható.
- [37] Vizsgálta a Kúria azt is, hogy a terheltek későbbi magatartása - a migránsoknak a tényállásban rögzített körülmények között való szállítása - más bűncselekményt megvalósított-e. A migránsok önként vállalták az utazást az említett körülmények között, egészségkárosodása pedig egyiküknek sem következett be, erre ténymegállapítás a vádban és az ítéleti tényállásban nincs.
- [38] Ezért a Kúria az I. rendű terhelte cselekményét - az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazásával - a Btk. 353. § (4) bekezdésébe ütköző embercsempészés előkészülete vétségének minősítette. E cselekmény büntetési tétele 2 évig terjedő szabadságvesztés, ekként a jogerős ítéletben kiszabott 3 év 6 hónapi szabadságvesztés a helyes minősítés mellett törvénysértő.
- [39] A Kúria ugyanakkor az I. rendű terhelte szabadságvesztésének tartamát csak a törvényes minősítéshez igazodó törvényi büntetési keret felső határával egyező mértékre enyhítette. Ennek indoka, hogy az elkövetés 17 migránst, köztük három gyermekkorút érintett, az I. rendű terhelte pedig büntetett előéletű. A közügyektől eltiltás tartama a megváltozott minősítés mellett is megfelelő.
- [40] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (1) bekezdése alapján fogház.
- [41] Mivel a Kúria az I. rendű terhelte büntetőjogi felelősségét egy rendbeli bűncselekményben állapította meg, az amiatt kiszabott büntetés halmazati jellegére való utalást [Btk. 81. § (1) és (3) bekezdés] mellőzte.
- [42] Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles - a megtámadott határozatot I. rendű terhelte tekintetében a felülvizsgálati indítvánnyal támadott részében a Be. 662. § (2) bekezdés b) pontja szerint megváltoztatta, és a törvénynek megfelelő határozatot hozott. Egyebekben a megtámadott határozatot a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja szerint hatályában fenntartotta.

IV.

- [43] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 653. § (1) bekezdésére tekintettel a Be. 458. § (3) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [44] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2018. szeptember 25.

Dr. Székely Ákos s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

Kiadmány hitelélül:

bírószági ügyintéző